

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYKRAJOWYCH

DECYZJA KOMITETU DS. WSPÓŁPRACY UE–SAN MARINO nr 1/2020

z dnia 28 maja 2020 r.

w sprawie mających zastosowanie przepisów dotyczących produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych oraz ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych, przyjętych w ramach Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony [2020/889]

KOMITET DS. WSPÓŁPRACY UE–SAN MARINO,

uwzględniając Umowę w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 3 lit. c) oraz art. 23 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 4 Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką San Marino, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”) przewiduje, że w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania umowy, Republika San Marino zobowiązuje się do przyjęcia w obszarze wymiany handlowej produktami rolnymi przepisów prawodawstwa Unii dotyczących jakości.
- (2) Zgodnie z art. 7 ust. 1 tiret piąte umowy Republika San Marino ma stosować, w odniesieniu do państw niebędących członkami Unii (zwanymi dalej „państwami trzecimi”) i w przypadkach gdy jest to konieczne do należytego funkcjonowania umowy, przepisy prawodawstwa Unii dotyczące jakości.
- (3) Aby uniknąć przeszkód w swobodnym obrocie towarów oraz zapewnić należyte funkcjonowanie unii celnej ustanowionej na mocy umowy, konieczne jest doprecyzowanie przepisów prawodawstwa Unii dotyczących jakości mających zastosowanie do produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych.
- (4) Aby zapewnić przestrzeganie prawodawstwa Unii w zakresie przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, konieczne jest dokonanie stosownych ustaleń, które mają być stosowane przez organy krajowe Republiki San Marino.
- (5) Aby zapewnić przestrzeganie prawodawstwa Unii w zakresie produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, również należy dokonać stosownych ustaleń.
- (6) Należy również wprowadzić procedurę, której należy przestrzegać w sytuacji, gdy Unia przyjmie nowe przepisy dotyczące produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych, które mają wpływ na odniesienia do przepisów i ustaleń określonych w niniejszej decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Mające zastosowanie przepisy prawodawstwa Unii dotyczące produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych wymieniono w załączniku A.

⁽¹⁾ Dz.U. L 84 z 28.3.2002, s. 43.

Artykuł 2

Ustalenia niezbędne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawodawstwa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, określono w załączniku B.

Artykuł 3

Ustalenia niezbędne dla zapewnienia przestrzegania przepisów prawodawstwa Unii, o których mowa w art. 1, dotyczących produktów ekologicznych przygotowanych lub wytworzonych w Republice San Marino, określono w załączniku C.

Artykuł 4

Służby Komisji Europejskiej i władze Republiki San Marino uzgadniają zmiany do załączników A, B i C, a także inne praktyczne ustalenia niezbędne do stosowania przepisów, o których mowa w tych załącznikach.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 maja 2020 r.

W imieniu Komitetu Współpracy
Clara GANSLANDT
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK A

WYKAZ MAJĄCYCH ZASTOSOWANIE PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRODUKCJI EKOLOGICZNEJ I ZNAKOWANIA PRODUKTÓW EKOLOGICZNYCH

Rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 (Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Rady (WE) nr 967/2008 z dnia 29 września 2008 r. (Dz.U. L 264 z 3.10.2008, s. 1),
- rozporządzeniem Rady (UE) nr 517/2013 z dnia 13 maja 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 1).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1254/2008 z dnia 15 grudnia 2008 r. (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 80),
- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 710/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. (Dz.U. L 204 z 6.8.2009, s. 15),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 271/2010 z dnia 24 marca 2010 r. (Dz.U. L 84 z 31.3.2010, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 344/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. (Dz.U. L 96 z 9.4.2011, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 426/2011 z dnia 2 maja 2011 r. (Dz.U. L 113 z 3.5.2011, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 203/2012 z dnia 8 marca 2012 r. (Dz.U. L 71 z 9.3.2012, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 505/2012 z dnia 14 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 154 z 15.6.2012, s. 12),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 392/2013 z dnia 29 kwietnia 2013 r. (Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 5),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1030/2013 z dnia 24 października 2013 r. (Dz.U. L 283 z 25.10.2013, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1364/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. (Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 354/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 7),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 836/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. (Dz.U. L 230 z 1.8.2014, s. 10),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1358/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. (Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 97),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/673 z dnia 29 kwietnia 2016 r. (Dz.U. L 116 z 30.4.2016, s. 8),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/838 z dnia 17 maja 2017 r. (Dz.U. L 125 z 18.5.2017, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2273 z dnia 8 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 326 z 9.12.2017, s. 42).
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1584 z dnia 22 października 2018 r. (Dz.U. L 264 z 23.10.2018, s. 1),

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1235/2008 z dnia 8 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 25), zmienione:

- rozporządzeniem Komisji (WE) nr 537/2009 z dnia 19 czerwca 2009 r. (Dz.U. L 159 z 20.6.2009, s. 6),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 471/2010 z dnia 31 maja 2010 r. (Dz.U. L 134 z 1.6.2010, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 590/2011 z dnia 20 czerwca 2011 r. (Dz.U. L 161 z 21.6.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1084/2011 z dnia 27 października 2011 r. (Dz.U. L 281 z 28.10.2011, s. 3),

- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1267/2011 z dnia 6 grudnia 2011 r. (Dz.U. L 324 z 7.12.2011, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 126/2012 z dnia 14 lutego 2012 r. (Dz.U. L 41 z 15.2.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 508/2012 z dnia 20 czerwca 2012 r. (Dz.U. L 162 z 21.6.2012, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 751/2012 z dnia 16 sierpnia 2012 r. (Dz.U. L 222 z 18.8.2012, s. 5),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 125/2013 z dnia 13 lutego 2013 r. (Dz.U. L 43 z 14.2.2013, s. 1),
- rozporządzeniem Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r. (Dz.U. L 158 z 10.6.2013, s. 74),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 567/2013 z dnia 18 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 167 z 19.6.2013, s. 30),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 586/2013 z dnia 20 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 169 z 21.6.2013, s. 51),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 355/2014 z dnia 8 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 106 z 9.4.2014, s. 15),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 442/2014 z dnia 30 kwietnia 2014 r. (Dz.U. L 130 z 1.5.2014, s. 39),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 644/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. (Dz.U. L 177 z 17.6.2014, s. 42),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 829/2014 z dnia 30 lipca 2014 r. (Dz.U. L 228 z 31.7.2014, s. 9),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1287/2014 z dnia 28 listopada 2014 r. (Dz.U. L 348 z 4.12.2014, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/131 z dnia 26 stycznia 2015 r. (Dz.U. L 23 z 29.1.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/931 z dnia 17 czerwca 2015 r. (Dz.U. L 151 z 18.6.2015, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1980 z dnia 4 listopada 2015 r. (Dz.U. L 289 z 5.11.2015, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2345 z dnia 15 grudnia 2015 r. (Dz.U. L 330 z 16.12.2015, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/459 z dnia 18 marca 2016 r. (Dz.U. L 80 z 31.3.2016, s. 14),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/910 z dnia 9 czerwca 2016 r. (Dz.U. L 153 z 10.6.2016, s. 23),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1330 z dnia 2 sierpnia 2016 r. (Dz.U. L 210 z 4.8.2016, s. 43),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/1842 z dnia 14 października 2016 r. (Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 19),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2016/2259 z dnia 15 grudnia 2016 r. (Dz.U. L 342 z 16.12.2016, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/872 z dnia 22 maja 2017 r. (Dz.U. L 134 z 23.5.2017, s. 6),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1473 z dnia 14 sierpnia 2017 r. (Dz.U. L 210 z 15.8.2017, s. 4),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1862 z dnia 16 października 2017 r. (Dz.U. L 266 z 17.10.2017, s. 1),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/2329 z dnia 14 grudnia 2017 r. (Dz.U. L 333 z 15.12.2017, s. 29),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/949 z dnia 3 lipca 2018 r. (Dz.U. L 167 z 4.7.2018, s. 3),
- rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/39 z dnia 10 stycznia 2019 r. (Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 106),

poprawione:

Dz.U. L 28 z 4.2.2015, s. 48 (1287/2014),

Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 51 (2015/131).

ZAŁĄCZNIK B

USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 2

1. Do produktów ekologicznych przywożonych do Republiki San Marino z państw trzecich dołącza się świadectwo kontroli, o którym mowa w art. 33 ust. 1 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (WE) nr 834/2007.
2. Republika San Marino korzysta ze zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (system TRACES) ustanowionego decyzją Komisji 2003/24/WE ⁽¹⁾ do obsługi elektronicznych świadectw kontroli w przypadku przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich.
3. Do celów art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008, w odniesieniu do przywozu produktów ekologicznych z państw trzecich do Republiki San Marino, sprawdzaniem przesyłki i zatwierdzaniem świadectw kontroli przy użyciu systemu TRACES zajmują się w imieniu Republiki San Marino urzędy celne wymienione w załączniku II do decyzji zbiorczej nr 1/2010 ⁽²⁾.
4. Do celów art. 16 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 Republika San Marino może zostać wyznaczona do działania w charakterze współsprawozdawcy. Republika San Marino może zgodzić się na przyjęcie tego zadania według własnego uznania.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2003/24/WE z dnia 30 grudnia 2002 r. dotycząca opracowania zintegrowanego skomputeryzowanego systemu weterynaryjnego (Dz.U. L 8 z 14.1.2003, s. 44).

⁽²⁾ Decyzja zbiorcza nr 1/2010 Komitetu ds. Współpracy UE – San Marino z dnia 29 marca 2010 r. ustanawiająca różne środki wykonawcze do Umowy w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino (Dz.U. L 156 z 23.6.2010, s. 13).

ZAŁĄCZNIK C

USTALENIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

1. W odnośnych artykułach rozporządzeń wymienionych w załączniku A pojęcie „państwo członkowskie” lub „państwa członkowskie” należy rozumieć jako obejmujące Republikę San Marino.
 2. W przypadku gdy odnośne artykuły rozporządzeń wymienionych w załączniku A przewidują, że państwo członkowskie musi podjąć decyzję lub przekazać informacje lub powiadomienie, za podjęcie takiej decyzji lub przekazanie takich informacji lub powiadomienia odpowiadają władze Republiki San Marino. Władze Republiki San Marino uwzględniają opinie komitetów naukowych Unii oraz podejmują decyzje na podstawie orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i przepisów postępowania w sprawach administracyjnych przyjętych przez Komisję Europejską.
-